

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12Csp/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319206609
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4319206609.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: D. zaplatenie 2.436,85 eura s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca - Všeobecná úverová banka, a.s. žalobou doručenu súdu dňa 27.12.2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného žalobcovi zaplatiť sumu 2.436,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.11.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľ a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 18.3.2016 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VUB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 150 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 50 eur. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy a to i napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred postúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie vystavil ku dňu 6.11.2019 nový účet z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.10.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek ako istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladením na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.436,85 eur.

12Csp/139/2019

2. Súd dňa 23.1.2020 pod č.k 12Csp/139/2019 - 26 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného žalobcovi zaplatiť sumu 2.436,85 eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.436,85 eur od 21.11.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania. Dňa 5.2.2020 bol podaný návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s. a Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkom bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi postúpená spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkovi. Žalovaný voči žalovanému rozkazu podal v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedol, že so spoločnosťou VUB, a.s. podpísal dňa 18.3.2016 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, VUB, a.s., ktorá sa riadi zákonom č. 129/2010, ktorej obsah nemohol ovplyvniť, musel ju podpísať v celku, ako mu bola predložená. Ide o úverovú zmluvu s názvom : Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, v ktorej absentujú

povinné náležitosti zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a tak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol ďalej v odpore, že od vydania karty na základe uzatvorenej zmluvy, postupne čerpal a splácal použité prostriedky, s tým, že reálne vyčerpal 1.469 eur a ku dňu podania žaloby celkovo zaplatil 732,38 eur. Súd uznesením č.k. 12Csp/139/2019 - 65 zo dňa 14.2.2020 platobný rozkaz v zmysle § 273 ods. 3 CSP zrušil, uznesením č.k. 12Csp/139/2019 - 67 zo dňa 14.2.2020 vyzval žalobcu na vyjadrenie k odporu žalovaného. Uznesením č.k. 12Csp /139/2019 - 69 zo dňa 14.2.2020 súd vyhovel návrhu, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil nový žalobca Intrum Slovakia, s.r.o. Právnomu zástupcovi žalovaného bolo uznesenie č.k. 12Csp/139/2019 - 67 doručené dňa 19.2.2020. Právny zástupca žalobcu sa k odporu žalovaného v stanovenej lehote 10 dní nevyjadril. Podaním doručeným súdu dňa 27.4.2020 žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti zaplataenia istiny vo výške 402,82 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania a zároveň zobral žalobu čiastočne späť v sume 80 eur s poukazom na vykonané úhrady zo strany žalovaného v piatich splátkach po 16 eur. Právny zástupca sa zároveň v rámci čiastočného späťvzatia žaloby vyjadril k odporu žalovaného, s tým, že tvrdenie žalovaného považuje za účelové, keďže žalovaný počas celej doby trvania právneho vzťahu tento nerozporoval, úverový rámec čerpal a zároveň uviedol, že úver poskytnutý žalovanému je osobitným spotrebiteľským úverom, s tým, že ide o revolvingový úver. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.500 eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 eur ročne so štandardnou splátkou vo výške 50 eur, ktorý žalovaný čerpal od 7.4.2016. Žalobca listom zo dňa 8.1.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny zo strany žalovaného. Ďalším podaním doručeným súdu dňa 25.5.2020 žalobca zobral späť žalobu v časti zaplataenia sumy 16 eur z prislúchajúcim úrokom z omeškania z dôvodu vykonania ďalšej platby zo strany žalovaného po podaní žaloby dňa 27.4.2020.

3. Na pojednávanie sa právny zástupca žalobcu nedostavil, neúčast' ospravedlnil. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že trvá na vyjadrení, ktoré prezentoval odpore proti platobnému rozkazu, zároveň uviedol, že nie je schopný žalovanú pohľadávku zaplatiť ani v lehote splatnosti, ako uviedol žalobca, nakoľko je poberateľom starobného dôchodku a spláca viacej dlhov voči iným veriteľom. Ďalším podaním doručeným súdu dňa 15.6.2020 žalobca zobral žalobu čiastočne späť z dôvodu vykonania ďalšej úhrady zo strany žalovaného 16 eur dňa 26.5.2020, s tým, že v tomto čiastočnom späťvzatí žaloby zobrali žalobu späť už v časti

12Csp/139/2019

predchádzajúceho čiastočného späťvzatia žaloby, s poukazom na vykonané úhrady zo strany žalovaného po podaní žaloby.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav : Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 18.3.2016 (čl. 3) - 4) uzatvorili Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. zmluvy XXXXXXXX, na základe žiadosti č. XXXXXXXXXXXXXXX. Podľa článku III. uvedenej Zmluvy, druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií s úveru prostredníctvom kreditnej karty, úverový rámec: 1.500 eur, štandardná mesačná splátka: 50 eur, štandardná úroková sadzba: 22,80 % p.a., RPMN: 24,60 %, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom 206,58 eur, celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť: 1.706,58 eur, priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku: 23,55 % p.a., odplata : 26,08 % p.a., najvyššia prípustná výška odplaty: 43,14 % p.a., doba trvania zmluvy: neurčitá, termín konečnej splatnosti: deň zániku zmluvy alebo deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Súčasťou predmetnej zmluvy sú obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet (čl. 5- čl. 7), ktoré boli dňa 18.3.2016 podpísané žalovaným. Žalovaný predmetný úver čerpal, pričom porušil zmluvné podmienky na riadne splácanie úveru. Z dôvodu porušenia zmluvných podmienok právny predchodca žalobcu dňa 8.1.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru (čl. 90) výzvou zo dňa 3.12.2016 (čl. 91) vyzval žalovaného na zaplataenie nedoplatku na splátkach vo výške 135 eur a to do 10.12.2016, s upozornením, že ak nedôjde k úhrade do 10.12.2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 8.11.2017, ako vyplýva z obsahu spisu žalovanému nebolo doručené. Podľa doručky (čl. 94) bola výzva žalovanému pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru doručená dňa 22.3.2016.

5. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.01.2008), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Dňa 01.04.2015 nadobudlo účinnosť ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali použiť normy obchodného práva.

8. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom ku dňu 17.12.2018), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka
12Csp/139/2019

zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) <<https://www.epi.sk/print/zz/2001-483/znenie-20180901.htm>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) <<https://www.epi.sk/print/zz/2001-483/znenie-20180901.htm>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

11. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

12. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným existoval záväzkový vzťah titulom Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ako aj zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V predmetnej veci sa súd v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu. Pasívnu legitímáciu žalovaného žalobca preukázal predložením písomnej zmluvy, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého zmluvného vzťahu je predmetom konania. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval zo zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzavrel s veriteľom zmluvy o úvere. V prípade bankových pohľadávok je však potrebné okrem ustanovenia § 524 O.Z. aplikovať aj ustanovenie lex specialis, t.j. ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalobcu v tomto smere zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto ustanovení a teda povinnosť preukázať, že právny predchodca žalobcu- banka, ako

veriteľ pohľadávky, písomne vyzval žalovaného ako dlžníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní so splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní.

13. Z dôvodu, že išlo, akou už bolo uvedené, o spotrebiteľský úver, pričom žalovaný mal postavenie spotrebiteľa, tak súd najskôr skúmal, či platným spôsobom došlo k zosplatneniu úveru tak, ako deklaroval žalobca. Na to, aby právny predchodca mohol úver zosplatniť, museli byť splnené zákonné podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom účelom takéhoto ustanovenia je, aby dodávateľ mohol zosplatniť svoju
12Csp/139/2019

pohľadávku v prípade, ak si spotrebiteľ neplní svoje povinnosti. Okrem toho predmetné ustanovenie sleduje aj možnosť zamedziť zosplatnenie pohľadávky, ak spotrebiteľ nesplní svoju povinnosť, iba krátkodobo, ktorá nepresahuje 3 mesiace odo dňa omeškania so zaplacením splátky. Samotné uplynutie 3 mesačnej lehoty však nestačí na to, aby došlo k splatnosti peňažného dlhu, pretože veriteľ musí upozorniť dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu, s tým, že takéto právo musí veriteľ notifikovať aspoň 15 dní vopred. Až po uplynutí takejto lehoty sa právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky stáva účinným. Podmienkou účinnosti takejto výzvy na zaplatenie celej pohľadávky tak je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesie byť kratšia ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Súd zistil, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 3.12.2016 n poučil žalovaného o tom, že úver môže zosplatniť a nedoplatok zaplatiť do 10.12.2016. Žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 8.1.2017, ktoré, ako vyplýva z obsahu spisu, nebolo žalovanému doručené, s tým, že tak žalobca nedodrжал pred zosplatnením úveru postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a takéto zosplatnenie tak nemožno považovať za platné, pretože bolo vykonané v rozpore so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a z tohto dôvodu je takýto právny úkon neplatný a teda aj neúčinný. Súd ako už bolo uvedené, preskúmal aktívnu legitimáciu žalobcu, pretože išlo o postúpenie pohľadávky medzi bankou a žalobcom, s tým, že okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a § 524 a nasl. o postúpení pohľadávok je potrebné aplikovať aj ustanovenia osobitného predpisu. Jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je okrem iného aj skutočnosť, že pohľadávka, ktorá sa postupuje je splatná. Keďže z vyššie uvedených dôvodov nedošlo k platnému zosplatneniu bankovej pohľadávky, tak pohľadávka právneho predchodcu bola postúpená v čase, keď ešte nebola takáto pohľadávka splatná. Právny predchodca žalobcu tak postúpil pohľadávku na žalobcu v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky banky a síce, že ide o splatnú pohľadávku a dlžník je napriek písomnej výzve v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko právny predchodca žalobcu tak postúpil pohľadávku na žalobcu v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, ide tak o neplatné postúpenie pohľadávky a to s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Súd preto dospel k názoru, že žalobca nie je veriteľom žalovaného a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu zamietol.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP, ale pretože žalovaný, ktorý bol v spore úspešný, si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu zároveň vyplýva, že mu ani žiadne nevznikli, súd mu ich náhradu proti žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).
12Csp/139/2019

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.